

האליזר

עלון לשבת קודש

בס"ד

דברי מחשבה והלכה, ומהנעה בבתי הכנסת

לע"נ יוסף בן אליה וחממה ז"ל לבית גיאט
לע"נ משה בן זילפה ואליאס ז"ל לבית חיימי

נושא השבוע: כשרות (קטו)
החפטה: "ויקראו ימיו" (מלכים א, ב)

י"א טבת תשע"ח 1203 (שנה כג')

פרשת ויזי

"הקבצו ולמען בני יעקב ולמען אל ישראל אביכם" (בט, ב)

פירש רבינו עובדיה ספורנו זצ"ל: "הקבצו ולמען בני יעקב" - אמר יעקב אבינו לבניו, ומה ציוה להם? "ולמען אל ישראל אביכם", היינו תקבלו על עצמכם את הדרך שהוריתי לכם כל הימים, דרך התורה והמצוות וע"י כך אהיה "אביכם", ואשמור אתכם על קשר נצחי ואמליץ עליכם לכל טוב, ואם מבטיח זאת בחר האבות קל וחומר הקב"ה שהוא אבינו יוצרנו מבטיח לנו אם תלכו בדרכי ותעשו את רצוני מובטח לכם שתזכו לברכות וישועות בבני, חיי ומוזני וזיכרו! כגודל הקושי גודל השכר שתקבלו. (מעין השבוע)

"הקבצו ולמען בני יעקב ולמען אל ישראל אביכם" (בט, ב)

"יעקב" - היה שמו מלידה ולכן נחשב כל יהודי מבלי להתחשב בהתנהגותו כבנו של יעקב וזאת הודות למוצאו היהודי. ואילו השם "ישראל" - ניתן ליעקב לאחר שהגיע למדרגתו העליונה "כי שרית עם אלוהים ואנשים תוכל" לפיכך אמר לבניו: "הקבצו ולמען בני יעקב" - קודם כל האספו בתור בניו של יעקב, כבני לאום אחד אולם לא מספיק באיחוד זה מצד המוצא אלא "ולמען אל ישראל אביכם" - תכלית הקיבוץ תהיה לחזק את רוח ישראל סבא ולהתעלות רוחנית.

"ישלכך חמור גרם" (בט, יד)

"ישלכך", מה שיש שכר למעשי של האדם בעולם הזה, הרי "חמור גרם" - חומריותו של האדם מושכת אותו אל הרע, היא הגורמת לכך שכאשר הוא מתגבר על החומר ועושה את הטוב, מגיע לו שכר שהרי יצר הרע אורב לכל אדם באשר הוא להסיתו ולהכשילו על כל צעד ושעל, וכשאשה ובת מתגברות ואינן נסחפות אחרי דעת החברה ואורותיה הכוזבים אלא עומדות איתנות וכל שאיפותיהן לעשות נחת רוח להשם יתברך וללכת בצניעות כפי שמורה ההלכה, תזכנה לשכר לאין שיעור. (מענה של תורה ד.ע)

ונפשי נבהלה מאוד

מעשה שהיה

גדלתי בבית דתי שעם השנים הפך להרדי, נשאתי לבן תורה

ממשפחה חרדית מצוינת, ולשנינו היו שאיפות וחלומות לבנות בית של

תורה ולגדל ילדים צדיקים וטהורים.

נולדו לנו שישה ילדים והיינו משפחה נהדרת. פעלתי כפי שחינכו אותי, להיות אישה טובה וצניינית. בעלי היה המלך ואני המלכה. היינו לומדים יחד הלכות, השקענו זה בזה ויחד בילדנו.

10 שנים חלפו כך עד שזה בא...

בלחץ הפרנסה התחלתי לעבוד במקום חילוני. בתחילה התנגדתי לכך אך בעלי הלך לרב וקיבל היתר, לא לפני שהרב חקר ודרש והבין שאעבוד בסביבת נשים ושאתי אישה צנועה וצדיקה שהסכנה הגדולה ביותר יכולה להיות לו שאחזיר את כולן בתשובה....

התחלתי לעבוד ובאמת בחודש הראשון הייתי ממוקדת בעבודה לשם פרנסה, ואז הכרתי את

הזמנים ע"פ לוח "אור החיים" של אופק תל אביב * נא לא לעיין בזמן התפילה * סוף זמן ק"ש 8:40 - 8:42

כניסת שבת: 4:26 יציאת שבת: 5:18 יציאת ש"ס ר"ת: 5:48

דוגמא ממעשה שהיה: (מדעס תחומא פ' ויטלח פ', בלשית רבה פ' סח ד') מטרונא אחת [אשה חשובה גויה] שאלה את רבי יוסי בר חלפתא: "לכמה ימים ברא הקב"ה את עולמו?", אמר לה: "לשישה ימים, שכתוב: 'כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ'", אמרה לו: "ומאז מה הוא יושב ועושה?", אמר לה: "הקב"ה יושב ומזווג זיווגים, בתו של פלוני לפלוני, ממונו של פלוני לפלוני". אמרה לו: "וזו היא אומנותו?! אף אני יכולה לעשות כן, כמה עבדים וכמה שפחות יש לי לשעה קלה אני יכולה לזווג", אמר לה: "אם קלה היא בעיניך קשה לפני הקב"ה כקריעת ים סוף", והלך לדרכו.

מה עשתה, נטלה אלף עבדים ואלף שפחות והעמידה אותם שורות שורות, אמרה: "פלוני ישא פלונית, פלונית תינשא לפלוני" וחיתנה אותם בלילה אחד. למחרת באו אליה זה מוחו פצוע, וזה עינו שמוטה וזה רגלו שבורה....

מיד שלחה והביאה את רבי יוסי בר חלפתא ואמרה לו: "אין אלוהים כאלוהים, אמת היא תורתכם נאה ומשובחת. יפה אמרת", אמר לה: "לא כך אמרתי לך, אם קלה היא בעיניך קשה היא לפני הקב"ה כקריעת ים סוף [שקיע לבני ישראל בצאתם ממצרים]. הקב"ה מה עושה להם? מזווגם בעל כורחם שלא בטובתן ככתוב 'אלוהים מושב יחידים ביתה' (תהלים סח, ז) הקב"ה יושב ודן אותם ומביא זה ממקום אחד וזה ממקום אחד ומושיבן בבית אחד, "...מוציא אסירים בכושיות" (תהלים סח, ז) שהוא מוציאן מבתיהם אסורין בעל כורחם ומזווגם 'בכושיות' אם אין זוכים בזכרים ואם זכו משוררין....

*לכאורה קשה מדוע רבי יוסי בר חלפתא בחר לדמות את קושי זיווג של איש ואישה כקריעת ים סוף דוקא?

והתשובה: שני ניסים היו בקריעת ים-סוף, "קריעת ים סוף"- שדומה לזיווג בין איש ואישה והעמדתם תחת החופה והנס השני הקיום וההתמדה שעמדו המים במצב כשתי חומות ולא שבו לאיתנם. כך לאחר הנישואין זקוקים הזוג לנס נוסף- נס הקיום, דהיינו שיתקיימו נישואין אלו ויארכו ימים מתוך אהבה ואחוה שלום ורעות וגדול הנס השני מהראשון!!

ו. חוסר הצניעות של האשה בלבוש גורם לקנאה של הבעל באשתו ויכול להביא לפגיעה בבריאותו.

הסבר: הבעל שיועד שאשתו אינה "של" באופן מוחלט, שהרי לאור חוסר צניעותה מסתכלים עליה גברים ובחורים ברחוב הופך אותו לחשדן וקנאי, דבר שמביא את הבעל לתסכול, ומכאן הדרך קצרה לפגיעה בבריאות הבעל היות שנמצא הנפש משפיע על בריאות הגוף.

וידוע מה שאמר התנא באבות (ד, כא) "הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם".

ז. חוסר הצניעות של האישה בלבוש גורם למתחים גדולים בינה לבין בעלה.

הסבר: כתב הפלא יועץ (כ"י אלעזר פאפו ע' חכמת איש ואשה): "וביותר גדל החיוב על האשה לאהוב את בעלה ולכבדו כמלך בגדוד ולירא ממנו ולמלאות חפצו ורצונו בכל כוחה, וכל מגמתה ודעתה צריכה להיות להשתדל לרדת לסוף דעת בעלה ולדעת מה חפצו ולעשות רצונו כרצונה למען תמצא חן בעיניו". ולכן כשמוכיח אותה על חוסר צניעותה ואינה שומעת בקולו מביא הדבר לחיכוכים וגם הוא לא יצא למלא בקשותיה והתוצאות מי ישרורו.

ח. מובא בזוהר הקדוש (לכ"י שמעון כ"י יוחאי פרשת נשא קה): שחוסר הצניעות של האשה מביא ח"ו לכך שבעלה יקולל בשמים וכששומרת על צניעותה בעלה מתברך בכל הברכות שלמעלה והברכות שלמעלה בבנים ובני בנים [ביחד איתה].

ט. אחריות כלפי פרנסת הבית: מובא בזוהר הקדוש (לכ"י שמעון כ"י יוחאי סס) אשה שאינה הולכת בצניעות מביאה ח"ו לעניות בבית ומאידך כשהולכת בצניעות חזכה לעשירות.

דוגמא ממעשה שהיה: יהודי אחד פנה לרב חיים קנייבסקי שליט"א ואמר לו כי יש סגולה שמי שיושב כסנדק בבית זו סגולה לעשירות, אך הוא יושב מספר פעמים כסנדק ולא התעשר, אמר לו הרב: וכי עשירות זה רק בכסף? זה יכול להיות בהרבה תחומים.... מכאן נחלצה מה אלהיך כסף....

שיעור לבעלי בתים באשדוד בימים א-ה גמרא, הלכה ומוסר בשעה 10:00 בבוקר עד 13:00
בב"כ יצחק ירנן רח' דוד ילין 5 אזור ב'.

ניתן להשיג במשרדי העלון את הספר הנפלא והחשוב "נתיבות החינוך" ספר בנושא חינוך שיצא בעקבות סידרת החינוך במסגרת העלון במשך שנתיים 08-8644452

מידע על חנויות שמוכרות גרביים 100 דנייר לנשים בטל: 08-8644452

ניתן להשיג את טבלת בדיקת דגים מתולעים הצבעונית בטל: 08-8644452

ניתן לקבל את העלון במייל כל שבוע נא לשלוח בקשה חד פעמית ל- דוא"ל של העלון

משרדי "האיחוד" טל: 08-8644452 דוא"ל: haihud.ashdod@gmail.com

גאולה...

גאולה הייתה אישה לא דתיה, בת חמישים פלוס. היא הייתה נשמה טובה, כמו האימא של העובדות. היו בה חום ואהבה והיא הייתה מחבקת אותנו כמו את הילדות שלא היו לה כיוון שלא התחתנה.

היא נכנסה לליבי והתיידדתי איתה מאוד, ולאט לאט היא הוציאה אותי ממה שכינתה "הבועה החרדית", היא סיפרה לי את סיפור חייה, סיפור שסיפק המון מידע על העולם האחר, המידע חילחל לתוך נפשי התמימה והעדינה הנדבק בדפנותיה ואני אפילו לא חשתי בכך, וכי איזה נזק יכול לצאת ממישהי שנראית ונשמעת כמו אימא?!

שנתיים אחר כך כבר לא הייתי אותה אישה תמימה וטובה שעושה את רצון בעלה. נחשפתי לתרבות החילונית, למוזיקה ולתכנים שלילים.

כך הפכתי למעין אישה דו פרצופית, בבית הוספתי לעשות את הדברים כמצוות אנשים מלומדה אבל בפנים צמח משהו לא טוב.

יום אחד בעלי גילה בנגן שלי שירים שאינם מתאימים והודעזע מאוד, ואני פשוט התקפתי והוצאתי את כל הדעות החדשות שלי: "איש לא יחליט בשבילי, יש לי זכויות" פניו ההמומות של בעלי הזכירו לי שאף פעם לא דיברתי כך ומילים כאלו לא נשמעו בין כתלי ביתנו.

מכאן העניינים רק הסתבכו, גאולה נתנה לי עצות איך להעמיד את בעלי במקומו.

האיש העדין הזה לא ידע את נפשו, כך עברה שנה של מתח עד שיום אחד לקחתי את הדברים והילדים וחזרתי לבית הוריי.

כאן החל תהליך כואב שהתוצאה הייתה גירושין עם משמורת משותפת וכללים היכן יתחנכו הילדים. הייתה זו תקופה של מתח ומשחקי כוחות ביני לבינו, הייתי מסובכת ובטוחה שאני חייבת לעשות הפוך ממה שהיה עד כה אך מהר מאד הבנתי שהילדים סובלים מהגישה הזו ואיכשהו נכנסתי לרוגע והשלמה ששיאן היה שהוא התחתן שוב.

הוא בנה את ביתו אך אצלי החלה תקופה שהייתי מוכנה להקריב הרבה לו יכולתי למחוק אותה, להיכנס לעולם החד הוריתי.

לא הרחוב רק אומר שכמוני רוב חברותי החדשות יזמו את הגירושין ובדרך כלל לחמו כלביאות מול הבעל שבדרך כלל התנגד לגירושין ושבראיה לטווח ארוך הן לא היו מגיעות למהלך הקיצוני הזה ושמו גירושין.

כאב לי לראות את ילדיי מחזורים לאביהם, בני הבכור שהגיע לגיל 15 אמר לי בתום:

"אני מאוד אוהב אותך אימא, אבל אני נמשך לאמא. אני זוכר שככה היינו עד שהייתי בגיל 9, אני מתגעגע לאימא שהייתה לי אז". התפרצתי בבכי נורא, היה במילים הללו משהו שעוד נותר בי בלב שהתכסה בקליפות שהשם ישמור ויציל. לאן הגעתי, לאן הלכה הילדה הטובה והצדיקה שהייתי?

10 שנים נוספות עברו, לבעלי נולדו עוד 3 ילדים מרעייתו השנייה, אני חייבת להודות שהיא התנהגה כלפי באצילות, לא הסיתה ולא הגיבה שהסתתי אני. בכל פעם שהייתי "מפילה" עליהם את הילדים, וזה קרה המון, הייתה אוספת אותם בדומיה ונותנת להם יחס מצוין. היו רגעים שקינאתי, שידעתי שהייתי במקום שלה ונטשתי מרצוני, רק המחשבות הללו הובילו אותי להטביע את עצמי בים של בלויים ר"ל.

ואז היא חלתה, נאלצתי שלא בטובתי לטפל בילדים מבלי להתחלק איתה, יותר ויותר הגיעו גם הילדים המשותפים שלהם, התנהגתי אליהם כמו אמא כי ידעתי שזה מגיע להם....

הייתה זו תקופה קשה שארכה שנתיים, שבהם הוא הייתה מאושפזת הרבה. מפעם לפעם הייתי מגיעה כדי להביא את ילדיה שיבקרו אותה, בתחילה זה היה טכני אך לאט לאט גם דיברנו

והתקרבונו וחשתי כי אני מעריכה אותה מאוד, יום אחד שהגעתי עם אחד מילדי היא ביקשה לשוחח איתי ביחידות: "אני יודעת שימי ספורים, וכעת אני מותרה אחרי את בעלי ועוד 9 ילדים, אני רוצה להודות לך שהיית הגונה כלפי, אני יודעת שיכולת להחריב את חיינו ולא עשית זאת, אבל יש משהו חשוב יותר שאני רוצה לומר לך: לב אישה מכיר את בעלה, דעי לך שבעלי לא נרפא משבר עזיבת אשת נעוריו, הוא מעולם לא אמר לי... אבל אישה אינה צריכה את המילים של בעלה, היא מרגישה אותו, איני נכנסת למה שקרה, אני רוצה לדבר על העתיד, אני רוצה לבקש ממך שלטובת בעלי וילדנו תינשאי לו לאחר פטירת. מובן שהדבר החשוב ביותר והקובע הוא טובתך שלך, אני רוצה שתחשבי על זה... זהו הרצון האמיתי שלי וכתבתי אותו בצוואתי".

לא יכולתי לענות לה, אצילותה שברה את ליבי, פרצתי בבכי וחייבתי אותה ארוכות, תוך שאני ממלמלת מילות הערכה שהיו אצורות בי שנים, יצאתי ממנה תפוסת מחשבות.

בבוקר למחרת הגיעה הידיעה כי השיבה את נשמתה לבורא. השתתפתי בהלוויה וב"שבעה" ודאגתי לאוכל של בעלה וילדיה.

לאחר "השלושים" הגיע שליח, רב ששנינו הכרנו וסיפר לי את שכתבה בצוואתה. פרצתי בבכי וסיפרתי לו שהדבר ידוע לי כי היא דיברה איתי בלילה שלפני פטירתה, הוא היה המום.

השבתי תשובה חיובית והחלטתי לא לשחק שום משחק, כבר שילמתי מספיק על משחקי כבוד. ואז נפגשתי עם בעלי לשעבר, בפגישות סגרנו את כל מה שארע והוא שאל אם יש לי שאיפה לחזור למי שהייתי? ולמי שהוא זוכר? השבתי שכן ויצאנו לדרך.

כיום שנים אחרי, יש לנו משפחה מאוחדת, הפצע הנורא "כאילו" התאחה אבל איני מוכנה לשכוח את מה שעברתי כדי להזכיר לעצמי עד כמה אדם צריך לחשוך בעצמו ולא להגיע להחלטות שהורסות את חיי.

(אנשים מספרים על עצמם 7 חיים ולדר)

פינת ההלכה

הלכות כבוד האשה ומעלתה (טו)

אחריות וחובת האשה לצניעות (ב)

א. האחריות כלפי עצמה: אשה חייבת לבחור בדרך של "התלבשות בצניעות" המבורכת (שמביאה ברכות וישועות) ולא בדרך של חוסר צניעות ופריצות המקוללת (שמביאה לצרות ויסורים) שנאמר בתורה בדברים (ל, יט): "העידותי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמוות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך".

ב. אשה שמתלבשת בחוסר צניעות מביאה על עצמה "עין הרע" שעשוי לפגוע ביופיה, בבריאותה ופרנסתה (הוכח דעלון הקודם חלק א, אמרי טעם להרה"י יוסף אברג'ל זצוק"ל ח"א עמ' קלא-קטו)

וחובה על האשה להשמר מאוד מ"עין הרע" כפי יכולתה (גמ' בבא בתרא קיא, עקב עץ אבות לגר"ע יוסף פ"ב מ"טז) והדרך הטובה להישמר מ"עין הרע" במקרה זה, היא פשוט להתלבש בצניעות (אמרי טעם הג"ל שם עמ' קיא, ד.ט.).

ג. האחריות כלפי ילדיה: כשהאשה שומרת על צניעותה זוכה שבניה ובנותיה יהיו כשרים וצדיקים וכשאר צניעות הילדים יוצאים ח"ו מקולקלים (גמ' סוטה י, יומא מז, נדרים כ-כ).

ד. אשה ששומרת על צניעותה יכולה לחנך את ילדיה לצניעות וכשאנה שומרת על צניעותה אינה יכולה לחנך לכך (אמרי טעם להרה"י יוסף אברג'ל זצ"ג עמ' קכז, הוכח דעלון קודם חלק א).

ה. האחריות כלפי בעלה: חוסר צניעות האשה בלבוש גורם למריבות בינה לבין בעלה. הוכחות: חז"ל אומרים (גמ' נדרים נח, מלך תחומא פנחס י ועוד) כשם שאין פרצופיהם של בני אדם שונים כך אין דעותיהם ואין מידותיהם שוות. ולהביא איש ואשה מרקע, מנטליות ועדה שונים תחת החופה לחיים משותפים ולהתמיד בחיי נישואין זה לא דבר פשוט בכלל, ובשמיים עובדים "קשה" כדי שזה יתקיים. וכאשר האשה אינה מתלבשת בצניעות מסירים את העזרה התמימית משמים ואז משלום בית הופך ביתם לבית מלא מריבות, כפי שמובא בגמרא מס' סוטה (יז): "איש ואשה שזכו שכינה ביניהם" והיא ששומרת על התמדת הנישואין. וכשח"ו אין צניעות שכינה יוצאת מביניהם ואז אותיות האש הופכות ל"אש" וגם אותיות האשה הופכות ל"אש" והתוצאות מי יסורנו, וזו הסיבה לאחוזי הגירושין הגבוהים בדורנו.